ԻՆՉՊԷ՞Ս ԴԱՌՆՈՒԹԵՆԷ ԱԶԱՏ ԸԼԼԱԼ

Ջիմ Վիլսոն

Նախաբան

"Ինչպէս ապատիլ դառնութենէ" գրքոյկը, նախ Անգլիերէն հրատարակուեցաւ Ջիմ Վիլսոն և դքոյր կողմէ: Այս գրքոյկը օգտակար եղած է շատերու, գիտակցելու որ դառնութիւնը մեղք մըն է, և պէտք է ապատիլ անկէ: Եկեղեցիս որոշեց թարգմանել և տպագրել այս գրքոյկը, օգտակար ըլլալու հայախօս ժողովուրդին:

Մենք կը պարտինք շնորհակալ ըլլալ Վիլսոն եղբօր արտօնութեան թարքմանելու այս գրքոյկը: Այս գրքոյկը գոյութիւն պիտի չունենար առանց Եսթեր քոյր Քիթապճեանի կոհողական ջանքերուն, թարգմանելու և խմբագրելու, նաև Գոհար քոյր Միհրանեանի տառագրութեան:

Մեր անկեղծ մաղթանքն է որ այս գրքոյկը օրհնութիւն մը ըլլայ ձեր կեանքին մէջ, ինչպէս եղած է շատերու կեանքի մէջ:

Հ. Հակոբեան
Փասադինա, 2001

ԻՆՉՊԷ՞Ս ԴԱՌՆՈՒԹԵՆԷ ԱԶԱՏ ԸԼԼԱԼ

«Ամէն դառնութիւն և բարկութիւն ու սրտմտութիւն և աղաղակ ու հայհոյութիւն վերցուի ձեզմէ ամէն չարութիւններով մէկտեղ, իրարու հետ քաղցր եղէք, գթած, ներելով իրարու, ինչպէս Աստուած Քրիստոսով ներեց ձեզի: Արդ Աստուծոյ նմանող եղէք սիրելի զաւակներու պէս, և սիրով վարուեցէք, ինչպէս Քրիստոս ալ մեզ սիրեց, ու իր անձը մեզի համար մատնեց անուշահոտ պատարագ ու զոհ ըլլալով Աստուծոյ:»

Եփեսացիս 4: 31-5: 2

Վերոյիշեալ համարները մեզի կը սորվեցնեն ազատիլ ամէն դառնութենէ: Ինչպէս որ Յիսուս ըրաւ խաչին վրայ, մեր բոլոր արարքները պէտք է նմանին Յիսուսի:

Հին կտակարանին մէջ կը հանդիպինք կնկան մը որուն անունը Նոյեմի էր որ կը նշանակէ «հաճելի», այս կինը ամուսնոյն և երկու տղոց հետ Իսրայէլէ փոխադրուեցաւ ուրիշ երկիր մը: Նախ իր ամուսինը մեռաւ, յետոյ

յառաջիկայ տարիներու ընթացքին երկու տղաքն ալ մեռան: Հռութայ 1:13 Ի երկրորդ մասին մէջ կը կարդանք որ Նոյիմի կը՛սէ իր հարսերուն, «*այս խնդիրը ինծի ճեպմէ աւելի ծանր եղաւ, քանի որ Տէրոջը ձեռքը իմ վրաս ծանրացաւ, յետ այսուհետ Նոյեմի (հաճելի) մի՛ կոչէք, այլ կիս Մարա (դառնութիւն) կոչեցէք»*, և Նոյեմի դառնացաւ ու իր դառնութիւնը Աստուծոյ դէմ էր: Աստուած առած էր իր ամուսինը և երկու տղաքը, ուրեմն իր դառնութեան պատճառը կը խորհէր որ Աստուած էր:

Ներկայիս այսպէս դառնացած անձեր կան և կարծես դառնանալը հաճելի կը թուի իրենց, կը խորհին որ եթէ դառնութենէ ազատին ալ ապրելու մէջ նպատակ մը չ՛մնար:

Եկեղեցիներուն մէջ ալ կան այսպիսի անձեր, որոնց խօսակցութենէն նայուածքէն, խնդուացքէն կը հասկնաս: Նոյն ատեն ալ չեն ընդունիր որ դառնացած են:

Աստուածաշունչին մէջ կը հանդիպինք Յովնանին որ Աստուծոյ դէմ դառնացաւ, Աստուած իրեն ըսաւ «*գնա Նինուէ քաղաքը և քարոզէ և եթէ անոնք իրենց մեղքերէն դառնան,*

պիտի ներեմ իրենց» և Յովնան չուզեց որ Աստուած ներէ Նինուէի, ուրեմն Աստուծոյ դէմ դառնացաւ: Ոմանք ուրիշներու յանցանքովը կը կուարճանան, բայց Աստուած կուզէ որ մենք բոլոր դառնութիւնը մեր վրայէն վերցնենք և քաղցր ու գթած ըլլանք իրարու:

Եթէ Քրիստոնեայ մը մեղք գործէ, յանցաւոր կ՛զգայ իսկ եթէ ուրիշ մը իր մեղքը տարածայնէ կը դառնանայ: Յանցաւոր կ՛զգանք եթէ մենք մեղք գործենք, կը դառնանանք երբ ուրիշներ մեկի դէմ մեղք գործեն: Երբեմն այդ մեղքը երեւակայական կ՛ըլլայ, և դիմացինը պայն տարածելուն համար ներողութիւն չխնդրեր, ուրեմն մենք մեր բոլոր կեանքի ընթացքին դառնացա՞ծ պիտի զգանք:

Դառնութիւ կունենանք եթէ անիրաւութիւնը կուզայ. Մեր մօտիկ բարեկամներէ, ազգականներէ, և ընտանիքէդ, երբեմն նոյնիսկ Աստուծոյ դէմ կը դառնանանք:

Երբեն կը խորհինք որ իրաւունք ունինք դառնանալու, բայց Աստուծոյ խօսքը որեւէ մէկուն իրաւունք չտար դառնանալու: Եբրայեցիս 12:15 ին մէջ կըսէ, «*Զգուշացէք չըլլայ որ մէկը*

Աստուծոյ շնորհքէն ետ մընայ, չըլլայ որ դառնութեան արմատ մը վեր երեւնալով՝ ձեզ նեղէ, ու անով շատերը պղծուին»: Հոս կըբացատրուի, որ դառնութիւնը արմատ մըն է գետնին տակը պահուած, բայց երբ գետինը սկսի ուռիլ յայտնի կ՛ըլլայ որ տակը արմատ կայ:

Արմատը գետնին տակը չմնար, եթէ ջուր, սնունդ տաս, ծառ կ՛ըլլայ և վերջն ալ պտուղ կուտայ, խնձորի ծառը խնձոր կուտայ, դառնութեան ծառը դառն պտուղ կուտայ:

Ի՞նչ կը պատահի անձի մը որ տարիներով իր մէջ պահէ դառնութիւնը: Ի՞նչ կը պատահի ֆիզիքապէս և հոգեբանորէն:

Աշխարհ երկու լուծում ունի, դառնութիւնը մէջդ պահելով հիվանդացի՛ր, և կամ դուրս հանելով շուրջիններիդ հիւանդացու՛ր:

Աստուծոյ լուծումը՝ արմատը փորել, դուրս հանել և նետել ու այս ձեւով ազատիլ դառնութեան արմատէն: Բայց այս ընելու համար Աստուծոյ շնորհքին պէտք ունինք: Մէկը Տէր Յիսուսը ճանչնալու է որ կարենայ այս բանը ընել: Ան շնորհքի աղբիւրն է:

Յակոբու Առաքելոյն Ընդհանրական

թուղթին 3-րդ գլխուն 14-16 համարներուն մէջ կըսէ, «*Այս եթէ դառն նախանձ և հակառակութիւն ունենաք սիրտերնուդ մէջ, մի պարծենաք ու ճշմարտութիւնը սուտ հանէք: Այս իմաստութիւնը վերէն իջած չէ, հապա երկրաւոր, շնչաւոր և դիւական է: Քանզի ուր նախանձ ու կռիւ կայ, հոն է անկարգութիւնը և ամէն չար բաները»:* Եթէ հիւրասիրես դառնութիւնը երկար ատեն, չարասիրութիւնն ու ատելութիւնը սովորական վարժութիւն պիտի ըլլան, և ասիկա երկինքէն չ՛գար հապա չար ոգիէն:

Ինչպէ՞ս կրնաս գիտնալ որ դառնութիւն ունիս. Առաջին նշանը այն է որ դառնութունը կը յիշէ ամէն մանրամասնութիւն: Հակարաւոր խօսակցութիւններ ունեցած ես կեանքիդ մէջ, և մեծամասնութիւնը մոռացած ես: Այս մէկը՝ շատ տարիներ առաջ պատահած է, և դուն կը յիշես ամէն մէկ խօսուած բառին եղանակը և հոլովումը: Մարդիկ բարի խորհրդածութիւններէ աւելի կը խորհին և կ՛որոճան չար խօսակցութիւնները: Դառնութեան լուծումը անկէ ազատիլ է:

Մարդիկ չեն համաձայնիր դառնու-

թեան մեղքին հետ, որովհետեւ միշտ մեղքը իրենցը չէ, բայց միայն դիմացինինը, կարեւոր է որ մեր սրտերը պատրաստ ըլլան ներելու և սիրով լեցուին: Դառնութենէ ազատելու համար հաստատ մտքով խոստովանէ մեղքդ Աստուծոյ առջեւ:

Երբեմն կը խորհուի որ դառնութիւնը մեր մէջ յառաջ կուգայ դիմացինին մեզի հանդէպ գործած մեղքէն, ոչ, այդպէս չէ, իրականութիւնը ան է որ դառնութիւնը ինքնին մեղք մըն է, եւ որքան սնուցանուի այնքան կը զօրանայ, կը խորհինք որ անիրաւութիւն ընողը եթէ ներում խնդրէ դառնութիւնը պիտի վերջանայ, բայց չիվերջանար, դառնութիւն ունեցող անձը պետք է խոստովանի և ձերբազատուի դառնութեան մեղքէն:

Անգամ մը Աւետարանիչ մը բանտի մը մէջ պիտի քարոզէր, բանտարկեալ մը մօտեցաւ և հարցուց իրեն թէ ի՞նչպէս կրնայ ձերբազատուիլ դառնութենէ մարդու մը հանդէպ որ իր 3 տարեկան տղան շատ վատ ծեծած էր, Աւետարանիչը ըսաւ՝ եթէ դուն ձերբազատուիս դառնութենէ կրնաս օգնել այդ անձին որ ուրիշ պզտիկներ

ալ չցաւցնէ, բանտարկեալը ըսաւ «Այդ մարդը մեզի հետ չէ, ես պինք սպաննեցի, պաւակս ցաւցուցած ըլլալուն համար, անոր համար ես բանտարկուած եմ», ուրեմն դիմացինը մեռցնելով չկրցաւ ազատիլ դառնութենէ, միայն խոստովանելով, Աստուծոյ օգնութեամբ կարելի է ազատիլ: Նոյն Աւետարանիչը անգամ մը Ամերիկեան նաւային պինուորական հանդէսին պատգամ կուտար, և հոն սպայ մը դառնացած սիրտ մը ունէր, քարոզէն ազդուած խոստովանեցաւ իր դառնացած ըլլալը և խնդրեց Աստուծմէ որ օգնէ իրեն ձերբազատուելու անկէ:

Յորդալից գաւաթ մը որ լեցուն է քաղցր ջուրով, իրմէ կաթիլ մը լեղի ջուր չ՛թափիր, որքան ալ զօրաւոր ցնցենք: Եթէ անուշ ջուրով լեցուն է, անուշ ջուր պիտի թափի: Ցնցումները որքան ալ ուժգին ըլլան անուշ ջուրը լեղի ջուրի պիտի չփոխուի: Ցնցումները դուրս կը բերեն ինչ որ գաւաթը կը պարունակէ:

Եթէ մենք ալ դառնութիւնով լեցուն ենք մեր արտահայտութիւնները ցոյց պիտի տան: Լաւ կըլլայ որ ընդունինք մեր դառնացած ըլլալը և Աստուծոյ

օգնութեամբ ձեռբակալուինք անկէ, և միայն անկէ յետոյ է որ կրնանք օգնել մեկ ցաւցնողներուն և օրինակ ըլլալ Հատերուն:

Armenian Bible Church
P. O. Box 40322
Pasadena, CA 91114-7322

Website: www.armenianbiblechurch.org
E-mail:email@armenianbiblechurch.org